

אם בישראל

דברי חיזוק לאם היהודייה

מעלת אשת חיל - ג

הכוח להנחיל ערכים של אמת

"בינה יתירה נתן הקב"ה באישה יותר מבאיש"

בינה היא בלב וחכמה במוח, וייחודה של האישה היא **חכמת הלב**: הבינה היתרה הנובעת מרגשות הלב, אשר מכוחה "האישה מכרת באורחים יותר מן האיש". המדובר שם הוא לגבי הבחנה בקדושתו ורוממותו של האורח. (מחשבת הטהרה / הרב ש"מ וולך)

כידוע, מרים הייתה זו ששכנעה את עמרם להחזיר את אשתו, יוכבד, לאחר שגירשה בעת השעבוד במצרים, באומרה שגם רגע אחד של חיים לילד, בטרם יהרגוהו, שווה את הכל.

חז"ל מספרים, שבשעה שהחזיר עמרם את יוכבד, רקדו סביבם שני הילדים הצעירים – אהרון ומרים, ומלאכי השרת שמחים ואומרים: "אם הבנים שמחה". אירועים אלה נחרטו בזכרונו של העם היהודי ובנו אותו לדורי דורות.

לבד מהמסקנה המאוד מאלפת על ערכם של החיים, ועל זכויות הנצח שבכל רגע אחד של חיים, למדנו מכאן גם על **ערכה הרם והנישא של אישה יהודייה, שבטבעה היא מודעת לערכי האמת, יותר מן האנשים, ומנחילה אותם לעולם.**

כמה טוב אפוא לילד יהודי להימצא ליד אימו, ולהתבשם ממנה ומהשקפת החיים הטהורה שלה. **אין תחליף לחינוך זה של אם בישראל!**

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח)

"הידידים" של ד'

מה עושים כשהמלך כועס? מחפשים את הידידים שלו, ובאמצעותם מנסים לרצות אותו.

הידידים של השי"ת הם בנות ישראל, הממתינות לבעליהן כשחוזרים מבית המדרש, ומלבישות ומכינות את הילדים בנחת ובשמחה, כדי שילכו ללמוד תורה בחיידר: "כן יתן לידידו שגא", **"נשותיהם של תלמידי חכמים המנדדות שינה מעיניהן"**.

כאשר הערבים באזור טבריה ביקשו לעשות טבח ביהודים, ולא היה לאן לברוח, החליטו האמהות היהודיות לבוא אל בית המדרש, ולבכות שם יומם ולילה. וכשהגיע העת שנועדה לביצוע הטבח, רח"ל, ברחו כל הערבים, ללא כל סיבה הגיונית.

למדנו מכאן ש"התותחים" הכבדים שהבריוח והפחידו את הערבים, היו הידידים של הקב"ה, האמהות היהודיות, שיש להן כוח רב להשפיע אצל הרבשי"ע, ובזכות תפילותיהן נמנע הטבח מאחינו כל ישראל.

(הרב זילברשטיין / ברכי נפשי)

הנאמנות לתפקיד

עיקר צער גידול בנים, והטרחה הרבה לגדלם ולטפחם עד שנעשים לאנשים – הרי כל העול הכבד הזה מוטל על שכמי הנשים הכשרות לאין שיעור, יותר מעל אבותיהם.

הקושי הרב והמאמץ לגדל הילדים ולהשגיח עליהם עד שעומדים על רגליהם ומעמדם ברוחניות וגשמיות – מובן איזה מאמצים מרובים דרושים לכך.

ומתוך איזו אהבה גדולה הן מגדלות אותם, ואינן מרגישות בזה שעושות דבר מיוחד, **וזהו מכוח ביטולן ואהבתן לד' – להעמיד צבאות ד'.**

(הרבי מביאלה / מבשר טוב)

משלו משל לחייל שהוטל עליו קיום הקשר בין פלוגות שונות. והנה שמע, כי חסר תותחן באחת הפלוגות, והחליט ללכת ולמלא את מקומו. נזפו בו מפקדי הצבא ואמרו: תפקידו של התותחן חשוב, ותפקידו של המקשר חשוב, אך **חשוב משניהם שכל חייל יישאר נאמן לתפקידו** הוא, ולא יתערערו כל הסדרים, והצבע יצעד לקראת מפלה.

כך הם הדברים בלגיונותיו של הקב"ה. תפקיד הכהן חשוב, ותפקיד הישראל חשוב, אך חשוב משניהם - **כי כל אדם מישראל יישאר נאמן לתפקידו שעליו הפקידו ריבון העולמים.**

יש באיש מה שאין באישה, ויש באישה מה שאין באיש, וכל תכונה מותאמת לתפקיד המוטל עליהם. **האישה נדרשת מאת ריבון העולמים להיות "עזר כנגדו", ועל כן אין לך תפקיד חשוב מזה.** (הרב יוסף אברהם וולף / "מעמד האישה בתורה ובחז"ל")

עזר כנגדו

"אשה" בגימטריה "דבש".

לדבש יש תכונה מיוחדת: דברי פסולת המתערבים בתוכו, מתעכלים והופכים גם הם לדבש.

זהו גם כוחה של האישה: הקב"ה הטביע בה תכונות אופי המסוגלות לנטרל את הכוחות הלא טובים מביתה ומבעלה, על אף שהכוחות הללו כבר הצליחו לחזור אל תוך הבית, כפי שדברי הפסולת נכנסו כבר אל תוך הדבש ובכל זאת נוטרלו.

(דברי הגרי"ש אלישיב, מובא בעלינו לשבח)

"אעשה לו עזר כנגדו, זכה – עזר; לא זכה – כנגדו", הכוונה היא, שאם איש ישראל זוכה והולך בדרך הישר, אזי היא לו לעזר בעבודת השם יתברך, אך אם לא זכה, ורוצה לנטות מדרך הישר ח"ו, אזי **כנגדו**, הן מתייצבות כנגדו, ומונעות בעדו מללכת בדרכים שאינם ישרים, שלא ייכשל בהם, ועומדות כנגדו להטות אותו לדרך הישר.

(הרבי מביאלה / מבשר טוב)

נשים שאננות

רבי יוסף חיים זוננפלד אמר פעם לאשתו:

"את בודאי תזכי לעולם הבא, שהרי בהיותך כאן, בעולם הזה, עשית הכל כדי שאני אוכל לשבת ולעסוק בתורה ובעבודה. כשתגיעי לשם, תאמרי שהעולם הבא שלך יהיה הרבה יותר טוב, אם יכניסו גם אותי לשם, ואני אכנס בזכותך..."

אין אלו דברים בעלמא, גם החיד"א כותב שאדם צריך ללמוד משניות ולהתפלל לעילוי נשמתו של אביו יותר משל אימו, מכיוון שהאישה היהודייה ממלאת בדרך כלל את תפקידה בעולם הזה, ולכן יהיה לה יותר קל להיכנס לגן עדן, מאשר לאיש.

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח)